

Ve skutečnosti se Šedíkova ta hra líbila až moc! Honil míč po výběhu, štouchal do něj hlavou a chňapal po něm bílými zoubky, až... *prásk*. Míček se rozletěl na kusy. Šedík ho prokousl! Vlček se na splasklý míč zmateně podíval a smutně zavyl. Ema se k němu rychle rozběhla a zašeptala: „Neboj se, Šedíku – koupíme ti jiný.“

Vtom Lucy zavolala: „Emo? Jdeme domů na svačinu. Nech Šedíka, ať se tu zabydlí. Má za sebou náročný den.“

„Můžu tady ještě chvílku zůstat, mami?“ zeptala se Ema prosebně. Zatím nechtěla odejít. Ráda by se Šedíka zeptala, jestli se mu nový domov opravdu líbí!

Lucy se usmála. „Tak ještě pět minut. A můžeš se na něj zajít podívat zase zítra, až se vrátíš ze školy.“

Zatímco si Lucy s Erikem povídali, Ema si sedla k Šedíkovi na bobek. „Co říkáš svému výběhu?“ zašeptala. „Líbí se ti?“

